

ПРОТОКОЛ

№ 331

гр. Варна, 05.05.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в публично заседание на двадесет и девети април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Елина Пл. Карагьозова

при участието на секретаря Дарина Б. Баева
Сложи за разглеждане докладваното от Елина Пл. Карагьозова Търговско дело № 20213100900635 по описа за 2021 година.
На именното повикване в 15:02 часа се явиха:

След спазване на разпоредбата на чл. 142, ал. 1, предл. II^{ро} от ГПК:

Ищецът Ф. К. Ч., редовно уведомен по реда на чл. 56, ал. 2 от ГПК, не се явява лично, представлява се от **адв. Г.А.**, редовно упълномощен и приет от съда от днес.

Ответникът “СТРОИТЕЛЕН И ТЕХНИЧЕСКИ ФЛОТ“ АД, редовно уведомен по реда на чл. 56, ал. 2 от ГПК, не се явява законен представител на дружеството, представлява се от **адв. С.Т.**, редовно упълномощен и приет от съда от днес.

АДВ. А.: Моля да се даде ход на делото.

АДВ. Т.: Моля да се даде ход на делото.

СЪДЪТ, като взе предвид редовното призоваване на страните, намира, че не са налице процесуални пречки по хода на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

на основание чл. 143 от ГПК,

пристъпва към изясняване на спора от фактическа страна

АДВ. А.: Поддържам иска. Поддържам представената допълнителната искова молба.

Нямам възражения по проекта за доклад.

АДВ. Т.: Оспорвам исковете. Поддържам предявените отговори.

Нямам възражения по проекта за доклад.

СЪДЪТ с оглед изявленията на страните, **пристъпва към доклад на делото**, така както е докладвано с Определение № 260 от разпоредително заседание на 17.02.2022 г. **и го обявява за окончателен**, както следва:

Производството е образувано по предявени от Ф. К. Ч. ЕГН:***** от *** срещу “Строителен и Технически Флот“ АД, ЕИК 103328302, със седалище и адрес на управление гр.Варна, ул.“Дунав“ №5, ет.5, обективно съединени искове с правно основание **чл.74 от ТЗ** за отмяна на взетите по т. 5, т. 7, т. 8, т. 9, т. 10 и т.11 решения наведено на 26.08.2021г. Общо събрание на акционерите, касаещи освобождаване от отговорност на членовете на Съвета на директорите за дейността им през 2020 год. /т.5/, вземане на решение за назначаване на И.Д.Г. - д.е.с., регистриран одитор, диплом 628, за контролор за проверка на ГФО за 2015, 2016, 2017. 2018 и 2019 година /т.7/, вземане на решение за приемане за сведение доклад на Изпълнителния директор по въпроси за сключени договори за продажба и учредяване на ипотека на основния имот на дружеството „Пристанище със специално предназначение „Строителен и технически флот“ /т.8/, вземане на решение за приемане за сведение доклад на Изпълнителния директор по въпроса за реализацията на инвестиционното предложение „Разширение и модернизиране на пристанище със специално предназначение „СТФ-Езерово” /т.9/, вземане на решение, с което не е прието предложение за предявяване на иск за реализиране на отговорността на члена на съвета на директорите И.П.Д. за причиняване на вреди на основание чл.240, ал.2 ТЗ и овластяване на Ф. К. Ч. да предяви искове от името и за сметка на дружеството /т.10/, вземане на решение, с което не е прието предложение за предявяване на иск за реализиране на отговорността на члена на съвета на директорите С.Я.С. за причиняване на вреди на основание чл.240, ал.2 ТЗ и овластяване на Ф. К. Ч. да предяви искове от името и за сметка на дружеството /т.11/.

Исковите са основани на твърдения за незаконосъобразност на атакуваните решения от 26.08.2021г. на общо събрание на акционерите, поради противоречието им с повелителни норми на закона и поради нарушения на процесуалните правила по свикване на ОС. Твърди се, че

кворумът и мнозинствата са изчислявани невярно, поради несъобразяване на актуалния брой акционери и неотразяване в книгата на акционерите на закупените от членовете на СД акции. Конкретните твърдения за нарушение на императивни норми на закона при вземане на решенията по т.5, 10 и 11 от дневния ред са обосновани с противоречие със законовата забрана по чл.229 ТЗ за упражняване право на глас от акционер при конфликт на интереси, която се твърди да е приложима по аналогия. Това нарушение опорочава начина на формиране на мнозинството при приемане на решенията, тъй като акционерите не могат да участват в гласуването на решение за освобождаване от собствената си отговорност като членове на СД. Мнозинство по чл.230 ТЗ за вземане на решение по т.5 от дневния ред е нямало да се постигне без гласовете на акционерите, които едновременно са и членове на СД. Вземото решение по т. 5 обезсмисля решенията по т. 10 и 11, както и упражняването на самото право по чл. 240а ТЗ, тъй като е пречка успешното провеждане на иск по чл. 145 ТЗ за реализиране на имуществената отговорност на членовете на СД. По отношение на решението по т.7 се поддържа, че допълването на дневния ред противоречи на закона - чл. 251а, ал.1 от ТЗ, тъй като е допуснато по искане на акционери, притежаващи 5.26% от капитала, при законоустановен минимум от 10%, решението е прието по въпрос, който не е включен в дневния ред, поради несъответствие в периода на проверката, както и че правото е упражнено превратно, тъй като има за цел делегитимирането на ищеца да излъчи независим и безпристрастен контролор. По отношение на решението по т.8 и 9 се твърди, че приетите за сведение доклади не са били приложени като неразделна част от материалите на ОСА и не са били предоставени на разположение на акционерите, а изготвените устни доклади били откъслечни и незадоволителни, като по този начин е нарушено правото на акционерите на сведения.

В срока по чл.367 ГПК, ответното дружество депозира писмен отговор, с който навежда твърдения за недопустимост на исковете за отмяна на решенията по т. 8-11 и неоснователност на исковете досежно всички атакувани решения. Поддържа се липса на правен интерес от отмяната на посочените решения, тъй като не би се постигнало целеното преобразуващо действие, не би се способствало за реализиране на членствените права на ищеца, нито би се изменило съществуващо правно положение. Дори решенията да бъдат отменени, това няма да доведе до изслушването на

„съществуващ" доклад с очакваното от акционера съдържание, нито до вземане на позитивно решение за предявяване на иск за реализиране на отговорността на членове на СД. Досежно решенията по т.10, т. 11 се позовава на влезли в сила съдебни решения между същите страни, касателно решения за освобождаване на членовете на СД от отговорност за предходни години, в които идентични на изложените доводи на ищеца не са споделени от съдебните състави. Решенията по т.5, т. 10 и т. 11 не попадат в хипотезата на чл.229, т.2 ТЗ, която счита, че не може да се приложи по аналогия поради общия принцип, че забранителните норми не могат да се тълкуват разширително. Твърди и липса на нарушение на нормата поради тълкуването ѝ във връзка с чл.240а ТЗ, даваща право на миноритарния акционер да преодолее евентуалния конфликт на интереси или злоупотреба с права от мнозинството. Законосъобразността на решенията по т. 10 и т. 11 се обосновава и с недостатъчната обосновка на предложението на акционера за ангажиране имуществената отговорност за вреди, както и със законосъобразност на решението по т.5. Поддържа на следващо място, че дори при гласуването по тези точки от дневния ред да бъдат изключени акциите на членовете на СД, то останалите гласове са достатъчни за формиране на мнозинство. Досежно решението по т. 7 от дневния ред твърди, че същото е взето с необходимото мнозинство от поне 10%, като счита, че чл. 251а ТЗ урежда мнозинството, с което се взима това решение, а не акционерния капитал, необходим за допълване на дневния ред, а по отношение на разминаването в проверявания период се позовава на допусната техническа грешка. Досежно решенията по т. 8 и 9 излага, че изпълнителните органи са дали устен доклад на миноритарния акционер, който е обективиран в разискванията по т. 1 от дневния ред, а отделно идентични въпроси са били коментирани и в предходни ОСА, поради което са изчерпани.

В срока по чл.372, ал.1 ГПК, ищецът депозира допълнителна искова молба, в която поддържа вече наведените твърдения, като развива допълнителни правни доводи и репликира съображенията в отговора за недопустимост и неоснователност на исковете. Конкретизира, че порокът на решението по т.8 и 9 е в липсата на материали, които са изискани изрично и нарочно и които СД е бил длъжен да постави на разположение на акционерите, за да може да се приеме решение. Разпоредбата на чл. 229, т. 2 ТЗ е обща и има предвид всякаква отговорност на акционерите към

дружеството, дори когато те съчетават акционерното си качество с друго (както е в случая и членове на СД). Поради факта, че на ОСА гласуват само акционери, а не членовете на СД, самият законодател е предвидил те да не гласуват, когато трябва да се реши въпрос относно тяхната лично отговорност. Дали личността е акционер или член на СД няма значение, защото става въпрос за едно и също физическо лице. Систематическото тълкуване на разпоредбата изключва вероятността тя да се отнася само за последиците по чл. 189 ТЗ.

В срока по чл.373 ГПК, ответникът депозира допълнителен отговор, с който поддържа вече изразеното становище. Уточненията в ДИМ относно порока на решенията по т.8 и 9 счита за преклудирани, тъй като не са заявени като основание за незаконосъобразност на съответните решения на ОСА в 14 - дневния срок по чл. 74, ал. 2 ТЗ. Конкретизира, че отводът за пресъдено нещо се поддържа във връзка с основателността, а не във връзка с допустимостта на исквете. Излага, че при взимане на решението по т. 5 от дневния ред ОСА е спазило разпоредбите на чл. 75, ал. 1 и ал. 2 ТЗ, тъй като се е съобразило с тълкуването на чл. 229, т. 2 ТЗ, дадено от съдебните инстанции по предходно водените между страните дела.

УКАЗВА на страните, че произнасянето на съда по предявения иск обхваща тези пороци на решението на ОС, които са релевирани с исковата молба в срока по чл.74, ал.2 ТЗ, като квалифицирането на отделните пороци се извършва от съда съобразно наведените фактически основания.

ДОКАЗАТЕЛСТВЕНАТА ТЕЖЕСТ в процеса се разпределя съобразно правилото на чл. 154, ал.1 ГПК, като всяка страна в процеса носи тежестта да докаже положителните твърдения за факти, от които извлича благоприятни за себе си правни последици и на които основава исканията и възраженията си.

Повдигнатият правен спор възлага **в тежест на ищеца** по настоящото дело доказване на качеството му на акционер към датата на решенията, чиято отмяна претендира, предявяване на иска в срока по чл.74, ал.2 ТЗ, както и наведените положителните факти, водещи до опорочаване на решенията.

В тежест на ответника е да докаже юридическите факти, от осъществяването на които следва процесуалната и материалната законосъобразност на взетите от общото събрание на дружеството решения.

ПРИЕМА за безспорно и ненуждаещо се от доказване между страните, че ищецът има качеството акционер в ответното дружество, както и че на проведеното на 26.08.2021г. ОСА са взети атакуваните решения по т.5 и т.7-11 от дневния ред, на основание чл.143, ал.1, т. 3 и 4 от ГПК.

ОБЯВЯВА на страните служебно известни факти, ненуждаещи се от доказване: вписванията и обявяванията, налични по партидата на процесното дружество в ТР при АВ, на основание чл.155 ГПК.

ОБЯВЯВА на страните служебно известни факти, ненуждаещи се от доказване: съдържанието и датата на влизане в сила на решение по т.дело № 1044/2016 г. по описа на ВОС; решение по т.дело № 901/2017 г. по описа на ВОС; решение от 22.04.2016 г. по т.дело № 1262/2015 г. на ВОС; решение от 20.05.2015 г. по т.дело № 1404/2014 г. на ВОС и решение от 18.01.2019г. по т. д. № 1203/2018г. на ВОС, респективно актовете от инстанционния им контрол, на основание чл.155 ГПК.

СЪДЪТ намира, че представените писмени доказателства от страните са допустими и относими към предмета на спора и същите следва да бъдат приети като доказателства по делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА И ПРИЛАГА като доказателства по делото представените с молба с вх. № 19177/29.09.2021 г. писмени документи, както следва: заверени копия на приемо-предавателен протокол от 17.09.2021 г. и искане от Ф. К. Ч. до “Строителен и технически флот“ АД /“СТФ“ АД/ с вх. № 114/08.09.2021 г.

ПРИЕМА И ПРИЛАГА като доказателства по делото представените с молба с вх. № 20172/08.10.2021 г. писмени документи, както следва: адвокатско пълномощно и заверени копия на книга на акционерните на “Строителен и технически флот“ АД и протокол от годишно ОСА на “СТФ“ АД от 26.08.2021 г.

ПРИЕМА И ПРИЛАГА като доказателства по делото представените с отговора на исковата молба писмени документи, както следва: заверени копия протокол от годишно ОСА на “СТФ“ АД от 26.08.2021 г.; списък на акционерните, взели участие в ОСА на “СТФ“ АД на 26.08.2021 г.; 19 броя пълномощни за представителство на акционерите в ОСА на 26.08.2021 г.; бланка – декларация за участие в ОСА на 26.08.2021 г.; уведомление от

акционери до “СТФ“ АД от 2021 г.; искане от акционери до АВп - Варна; 4 бр. декларации по чл.233а, ал.3 от ТЗ от 22.07.2021 г. от акционери; списък с въпрос и предложение за решение, включен в дневния ред в ОСА на “СТФ“ АД на 26.08.2021 г.; бланка-декларация за акционер във връзка с свиканото ОСА на “СТФ“ АД на 26.08.2021 г.; покана от СД на “Строителен и технически флот“ АД за свикване на общо ОСА на “СТФ“ АД на 26.08.2021 г.; доклад за дейността на “СТФ“ АД за годината, приключваща на 31.12.2020 г.; ГФО на “СТФ“ АД за 2020г. с независим одиторски доклад, ведно с приложение към него; доклад на независим одитор от 26.05.2021 г.; протокол от заседание на СД на “СТФ“ АД от 05.04.2021г.; протокол от заседание на СД на “СТФ“ АД от 17.05.2021 г.; протокол от заседание на СД на “СТФ“ АД от 21.06.2021 г.

АДВ. А.: Поддържам само искането си за задължаване на ответника по иска да представи документите, поискани с допълнителната искова молба, което Вие сте оставили без уважение. Относно искането ни за допускане до разпит на един свидетел, което сте оставили без уважение, по същество се оспорват вписаните в протокола възражения и изказвания на страните, а това не може да бъде доказано по друг начин, освен със свидетелски показания на свидетел, който е присъствал лично на въпросното събрание на „Строителен и технически флот“ АД, което е предмет на настоящия иск.

АДВ. Т.: Доколкото си спомням, съм направил възражение, че фактите, които се цели да се установяват със свидетелски показания, са наведени за първи път с допълнителната искова молба и поради това преклудирани, затова моля да оставите без уважение искането. Ако уважите това искане, моля да бъде допуснато събиране на гласни доказателства, чрез разпита на един свидетел за установяване верността на констатираните с протокола факти.

АДВ. А.: Обстоятелствата, за които искаме разпит на свидетеля, са свързани с т. 8 и т. 9 от дневния ред, тъй като самото включване на тези точки в дневния ред на Общото събрание предполага изпълнителният директор на дружеството и Съвета на директорите въобще да изнесе и подготви доклад по въпросите, които са повдигнати чрез включването на тези точки в дневния ред. Включването на точките в дневния ред е задължително, тъй като са спазени особените изисквания на закона и е направено искане за допълване на

дневния ред в предвидения от закона срок. Поредица от години Съвета на директорите отказва да даде информация по този въпрос, а в протокола е записано, че Съвета на директорите вече бил отговорил.

Обстоятелството, за което искаме разпит на свидетеля е отричане на твърдението, че тези въпроси са били обсъждани на минало Общо събрание на акционерите. Това е мотивът, за да не се приеме никакъв доклад по т. 8 и т. 9 от дневния ред и това е отразено в протокола от Общото събрание, представен от ответника. Такива доклади нито са изнасяни в предишни години, нито е изнесен на това Общо събрание и по този факт и по въпросите, които съм задал към Съвета на директорите и в частност към изпълнителния директор също ги няма в протокола. По тези факти, моля да допуснете до разпит двама свидетели. Освен това, твърдим, че двамата акционери са гласували при наличие на конфликт на интереси.

АДВ. Т.: Доколкото разбирам се цели отричане на обстоятелството, че на друго Общо събрание са били обсъждани същите въпроси. Няма да се опровергава съдържанието на протокола в конспект случилото се на процесното Общото събрание.

АДВ. А.: В протокола от заседанието на Общото събрание не са отразени точно направените изказвания на акционерите и исканията към ръководното тяло и председателя на събранието.

АДВ. Т.: Допустимо е искането. Аз ще искам гласни доказателства за опровергаване на тези обстоятелства – установяване на действителните изявления, закрепени в протокола. Щом са двама свидетелите на ищеца, и аз искам двама, но не виждам защо.

АДВ. А.: Аз искам един свидетел, защото повече не бих могъл да доведа. Искаме обяснения от Съвета на директорите, в частност от председателя на събранието, който е изпълнителен директор, по какви причини невярно е удостоверяването в протокола, че въпросът е бил разискван на предишно събрание и невярно е записано какво съм попитал аз, в качеството ми на пълномощник и какво ми е отговорил членът на Съвета на директорите. Става въпрос за предварителния договор за прокупо-продажба на недвижим имот с „ПЧМВ“ АД и с „Бългериан Билдинг Къмпани“ ЕООД и става въпрос за получен един аванс, който стои вече 4 години в дружеството и нищо не се случва с този аванс. Аз затова и поисках да се представят тези

документи, за да се види какво е основанието за плащането на тези пари, които наистина стоят вече 4 години като аванс и не се случва нищо.

Истинското изявление е, че няма да ги платят, защото не им е работа – това заяви председателят на събранието и защото това го пишело в ГФО, а това нещо не го пише. Това твърди изпълнителният директор по отношение на този аванс. Аз Ви казах той какво заяви. Той твърди, че всички тези данни се намират в ГФО, а това не е вярно. Те не се намират там, няма ги.

Да, фактът, че не е даден доклад е отрицателен, но какво е отговорил председателят е положителен.

АДВ. Т.: В такъв случай няма нужда и от свидетелски показания, защото има ли ги или не тези факти, може да се установи от ГФО.

СЪДЪТ намира, че не е необходимо събирането на гласни доказателства за установяване на посочените обстоятелства, доколкото не се твърди конкретен релевантен за спора положителен факт, който да подлежи на установяване със свидетели. С оглед изложеното, съдът намира, че не е налице основание за преразглеждане на определение от разпоредително заседание, с което доказателственото искане за ангажиране на гласни доказателства е отхвърлено.

По изложените съображения, **СЪДЪТ**

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на страните за ангажиране на гласни доказателства за установяване на твърдяното съдържание на изявленията на акционерите на процесното ОСА.

АДВ. А.: Нямаме други искания по доказателствата.

АДВ. Т.: Нямаме други искания по доказателствата. Представям списък с разноси.

СЪДЪТ предоставя за сведение представения списък по чл.80 от ГПК на процесуалния представител на ищеца.

АДВ. А.: Правя възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Искането на доверителят ми е да му присъдите заплатената държавна такса.

СЪДЪТ по доказателствата

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА и ПРИЛАГА към доказателствата по делото днес представените от процесуалния представител на **ответника** списък с разноси по чл. 80 от ГПК, договор за правна защита и съдействие от 01.11.2021 г. и преводно нареждане за кредитен превод от 04.11.2021 г. от „Алианц Банк България“.

Предвид поведението на страните, **СЪДЪТ** счете спора за изяснен от фактическа страна, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ

АДВ. А.: Уважаема госпожо съдия, от името на моя доверител Ви моля да уважите така предявените иски и да постановите решение, с което да отмените обжалваните решения на Общото събрание.

Вие сте записали в протокола и сте обявили на страните, че ще вземете предвид постановените по споровете между тях дела, които са водени в течение на годините, което намирам в някаква степен за правилно и моля съда да не ни поднася процесуални изненади във връзка с тези дела, защото разрешените са най-различни. Докато се следва една определена практика, изведнъж претърпяват рязък завой, както в полза на ищеца, така и в полза на ответника. Така че, моля, съдът да бъде последователен и principen в разрешените, които ще даде с настоящото решение.

Моля Ви да приемете, че решенията по т. 5 и 7 от дневния ред, както и по т. 10 и 11 от дневния ред на събранието са взети при явен конфликт на интереси. В случая, решенията за освобождаване от отговорност на членовете на Съвета на директорите касаят тяхното лично освобождаване от отговорност през 2020 г. За разлика от друг път, решението за освобождаване от отговорност на Съвета на директорите е формулирано в една точка, което означава, че и двамата членове на Съвета на директорите, които в същото време са и акционери, не могат да участват в гласуването, тъй като предметът на гласуването е освобождаване от отговорност на членовете на Съвета на директорите за вреди, които те са причинили на дружеството през 2020 г. С

оглед отразеното по т. 8 и 9 от дневния ред са налице сериозни данни, че двамата членове на Съвета на директорите са нанесли вреди на дружеството, които не са предмет в настоящото производство, но така или иначе са налице такива данни, поради което те не са имали право да гласуват, защото ефектът от това гласуване води до опрощаване на тяхната отговорност и при наличието на това решение, иск евентуално по чл. 240а, както твърди уважаемият колега, би бил напълно неоснователен, защото ще му се противопостави възражението за прието решение за освобождаване от отговорност на членовете на Съвета на директорите, поради което искът би станал безпредметен. Поради тази причина считам, че конфликтът на интереси е налице, той е реален, а не потенциален и е доказан, защото предметът на решението е такъв, който предполага погасяване на тази отговорност, чрез опрощаване. Ако тези двама акционери и членове на Съвета на директорите не бяха гласували по тази точка от дневния ред, не би се стигнало до тяхното освобождаване от отговорност, защото решението не може да бъде прието без тяхното участие и би се стигнало до приемане на решение в обратния случай – а именно за тяхното неосвобождаване от отговорност.

По т. 7 от дневния ред: Това е най-парадоксалното решение, което изобщо едно акционерно дружество може да приеме. Дори намирам, че отношението на ответника е обидно за самото право. Не може Съветът на директорите и изпълнителният директор да са автори на ГФО, да имат одитор, чиито доклад е приет и самите те да имат наглостта да искат да се назначи проверител. Понеже това е упражняване на право, абсолютно превратно и то има една единствена цел, а именно да не се позволи достъп до трето лице до „чувствителната“ информация за разграбването на дружеството. Поради тази причина акционерът „сульо“, без извинение, представете си, дава предложение да се избере одитор, след като този акционер работи на трудов договор в самото дружество и, представете си, е съставител на ГФО, защото е самият главен счетоводител. От цялата гротеска излиза, че аз съставям отчета, проверил ме е Изпълнителният директор, проверил ме е одиторът и в същото време аз искам да ме провери едно трето лице, защото знам, че с гласовете на двамата членове на Съвета на директорите мога да наложя това решение. Такова упражняване на права е противно на закона. То е абсолютно неприемливо, защото тази фигура на

въпросния проверител е създадена, за да може да се гарантират правата на миноритарните акционери, а не на тези, които гласуват заедно с мнозинството и които съставят ГФО. Поради това, моля да приемете, че решението за включване на тази точка в дневния ред по искането на този акционер, да не говорим, че не е спазена и процедурата, за което съм навел допълнителни доводи, защото не е спазен предвиденият от закона срок, не може да бъде изобщо прието, дори и да приемете, че срокът за допълване на дневния ред е спазен. В тази връзка, моля да съобразите доводите, които съм изложил в допълнителната искова молба.

По т. 8 и 9 от дневния ред – решенията също налагат да бъдат отменени. Вярно е, че в българското право, в частност при частните акционерни дружества, каквото наподобява и настоящото, правото на миноритарните акционери изобщо не е развито. Въпреки това обаче, акционерите, очевидно следвайки логиката на закона, имат гарантирано право на достъп до търговската и счетоводна документация на дружеството и това тяхно право те упражняват, когато приемат ГФО и Отчета за дейността на дружеството, който се изнася от Съвета на директорите. Следователно, въпреки липсата на изрична законова документация, правото на сведения е гарантирано в някаква степен от закона и то се упражнява именно посредством този начин. Когато акционерите искат да се даде информация по специфични и конкретни засегнати въпроси, Съветът на директорите е длъжен да даде тази информация, а не да препраща към някакви несъстояли се и неродени Петковци в протокола от Общото събрание. Като има изнесен доклад в предишни години, аз се питам, а и Вие може би ще се попитате, къде този доклад е приложен и кога този доклад е приет. Истината е, че такъв доклад и такъв отчет на Съвета на директорите по повдигнатите въпроси не се съдържа, а и няма как да се съдържа, защото случката, която се обсъжда в т. 8 и 9, касае събития, които са настъпили именно през отчетната 2020 г., следователно не е възможно на което и да е предишно Общо събрание тези събития да са могли да бъдат предмет на какъвто и да е коментар, тъй като не са се били случили. Вярно, че Съветът на директорите разполага с магически способности, но не може да предвижда в бъдещето. Заради това аргументът, който е посочен от Председателя на събранието – втори изпълнителен директор и трети по мажоритарност акционер, е абсолютно несъстоятелен.

Същото се отнася и до т. 9^{-та} от дневния ред, където е поставена тема, която също няма как да е предмет на някакво предишно Общо събрание.

По подобен начин при конфликт на интереси са и решенията по точките 10 и 11 от дневния ред за приемане на решения за предявяване на искове срещу акционери.

Госпожо съдия, вярно е, че всеки акционер може да предяви иск от името на дружество, стига да притежава повече от 10 %. Едно е обаче, това решение да бъде взето от Върховния орган на Общото събрание, за да покаже отношението на юридическото лице към неговия ръководен състав, едно, и второ, за да може тези органи на управление да бъдат отстранени и да не влияят при провеждане на защитата по такова дело. Друго е някой акционер да седне и да стреля във въздуха с халосни патрони с цел да убие заека. В подобно положение се намира моят доверител. Защото, уж, той има някакво право, но той не може да упражни това си право, защото не познава фактите. Както и Вие, така и предходните съдебни състави, отказват да поискат каквато и да е информация във връзка с дейността на дружеството, което намира, да речем, правно основание в предмета на иска, който е стеснен. Но в крайна сметка да се противопоставя аргумента, че всеки можел да заведе иск е юридически несериозно, защото завеждане на иск предполага познаване на фактите. Още древните римляни са казали: „Дай ми фактите и ще ти дам правото!“ Какъв иск може да заведе доверителят ми, след като той не знае абсолютно нищо. Има някакви данни в някакви предишни ГФО за нещо, което се е случило и което е вярно само към 1 декември на отчетната година и нито ден след това, защото търговският живот е динамичен. Динамичен е и гражданският оборот. Отказът да се даде такава информация и да се гласува, още повече, против такова решение е нетърпим от правото. Затова, моля да постановите Вашето решение и да присъдите на доверителя ми разноски, както посочих, само за държавна такса.

АДВ. Т.: Уважаема госпожо Председател, моля да отхвърлите предявените искове като неоснователни. Моля да вземете предвид само правните, а не и житейските доводи, които в голямата си част изложи колегата в днешно съдебно заседание.

Поддържам всички възражения, които вече са изложени и няма да ги преповтарям.

Моля Ви само с особен акцент да подходите върху възражението ни за отвод върху пресъдено нещо, защото ми се струва, че единствено този съдебен състав докрай разбра това възражение. Не може едни и същи факти, съставляващи основанието на иска, които са били разрешени по други съдебни дела, да се пререшават от следващи съдебни инстанции по други спорове. Затова се е завъртяло това колело, за което говори колегата, защото съдилищата ни не зачитат преклузията на вече разрешените спорове по правопораждащите факти. Нашето дружество по аргумент от чл. 75, ал. 2 ТЗ се е съобразило именно с тълкуването на съдебните инстанции по първите 4-5 водени дела с подобен предмет и затова сме приложили чл. 229, ал. 2 от ТЗ, така, както сме го приложили и продължаваме да го прилагаме на всяко Общо събрание. Това е накратко.

Моля да присъдите сторените разноси.

След изслушване на устните състезания, **СЪДЪТ** счете делото за изяснено от фактическа и правна страна и обяви, че ще се произнесе с решение в законния срок.

Протоколът се изготви в съдебно заседание, което приключи в 15:27 часа.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____

Секретар: _____